

УДК 658.8:339.137.3

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГРОШОВО-КРЕДИТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Студ. Ю.О. Куш, гр. БМЕк1-18

Науковий керівник д.е.н., проф. Н. П. Борецька
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Мета – обґрунтувати основні проблеми розвитку грошово-кредитної системи України

Завдання – розглянути сутність поняття «грошово-кредитна система» та визначити її роль.

Об'єкт і предмет дослідження. Об'єкт дослідження - грошово-кредитна система.

Предмет дослідження – проблеми розвитку грошово-кредитної системи України

Результати дослідження. Грошово-кредитна система – це форма організації грошового обігу, яка склалась в країні історично й закріплена законодавчо, вона надає цілісності грошовому обігу[1].

До структури грошово-кредитної системи входять: найменування грошової одиниці; види грошей; масштаб цін; порядок емісії грошей; організація готівкового; організація безготівкових; порядок обміну національної валюти на іноземну і регульований державою валютний курс; інститути, що обслуговують і регулюють грошовий обіг.

В Україні грошово-кредитна система має доволі багато проблем, що виникли через недовіру населення до банківської системи; повільне відновлення депозитного ринку; погіршення якості кредитного портфеля банків; зниження пропозиції валюти на міжбанківському ринку та інші.

Серед основних проблемам розвитку грошово-кредитної системи виділяють:

- повільне відновлення активності фізичних осіб на депозитному ринку, що зумовлене збереженням недовіри до банківської системи та незадовільною динамікою реальних доходів населення;
- зниження кредитної активності банків, скорочення їх кредитного портфеля на тлі орієнтації банків на кредитування держави;
- збитковість банків та збереження проблеми з їх капіталізацією;
- зростання частки іноземного капіталу в банківській системі понад його оптимального значення для фінансової безпеки держави;
- подальше скорочення працюючих банків, їх відділень та працівників;
- скорочення валютних надходжень від зовнішньої торгівлі;
- повільне зростання міжнародних резервів;
- зростання грошової маси, передусім готівки в обігу, що може провокувати прискорення темпів інфляції, активізацію попиту на валютному ринку та, як наслідок, девальвацію гривні;
- збереження високої питомої ваги валютних коштів у структурі активів і пасивів українських банків, що може порушити їх фінансову стійкість в умовах можливої девальвації національної валюти;
- вплив капіталу за кордон, у тому числі шляхом виведення дивідендів, фіктивних експорту та імпорту товарів і послуг [2].

Для вирішення даних проблем необхідно вжити таких заходів:

- прийняття сумісного з урядом рішення щодо переходу до політики монетарного таргетування, законодавчо-нормативних актів щодо координації

грошово-кредитної та бюджетно-фіскальної політики;

- розробка бюджетної стратегії на середньостроковий період, побудова бюджетної моделі спільно з органами влади;
- скасування валютних обмежень, крім тих, що стосуються безпеки держави;
- впровадження режиму керованого валютного курсу з обмеженим застосуванням валютних інтервенцій;
- регулювання відтоку та притоку короткострокового капіталу на валютному ринку через: введення безпроцентних обов'язкових резервних вимог на окремі групи іноземного капіталу; встановлення та постійний перегляд мінімального строку перебування в країні позик та інвестицій з-за кордону відповідно напрямкам руху капіталу; удосконалення механізму випуску та обігу за кордоном боргових зобов'язань банків та інших фінансових установ;
- поліпшення функціонування валютного ринку, що має передбачати: удосконалення правил, дотримання принципів і процедур на ринку; створення та поліпшення механізмів хеджування валютних ризиків; удосконалення механізмів моніторингу, протидії спекуляціям, упередження валютних ризиків та недопущення формування дисбалансів; застосування інструментів фінансової політики з метою спрямування гривневих потоків у реальний сектор економіки;
- відновлення регулярного перегляду облікової ставки та інформування суспільства про її значення;
- скасування системи ліцензування операцій щодо здійснення прямих інвестицій за кордон для усіх не фінансових корпорацій;
- скасування системи ліцензування для приватних інвесторів, які здійснюють управління портфелем цінних паперів через спеціалізовані фінансові інститути;
- впровадження довгострокових операційних ліцензій для спеціалізованих фінансових інститутів, які здійснюють портфельні інвестиції у цінні папери нерезидентів;
- впровадження механізму реалізації цінних паперів нерезидентів резидентам через купівлю депозитарних розписок[3].

Висновки. Таким чином, подолання проблем розвитку грошово-кредитної системи вимагає системного та комплексного підходів, на основі яких можливо визначити стратегію та тактику державного регулювання грошово-кредитної системи. Це перш за все, дозволить поліпшити функціонування валютного ринку та впровадити режиму керованого валютного курсу з обмеженим застосуванням валютних інтервенцій.

Ключові слова: грошово-кредитна система, гроші, валютний ринок.

ЛІТЕРАТУРА

1. Сутність грошово-кредитної системи та її елементи. [Електронний ресурс] Режим доступу: <https://lektsii.com/1-35099.html>
2. Актуальні проблеми реалізації грошово-кредитної політики в Україні та основні напрями їх вирішення. [Електронний ресурс] Режим доступу: http://www.visnyk-ekonom.uzhnu.uz.ua/archive/14_1_2017ua/13.pdf
3. Удосконалення грошово-кредитної політики НБУ як чинник забезпечення цінової стабільності. [Електронний ресурс] Режим доступу: <file:///C:/Users/kusch/Downloads/29100-54439-1-PB.pdf>